

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1009

Naslov:
Parisette

Vrijeme nastanka:
1921-1921 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
PARISETTE

Glumci: Sandra Milovanoff, Biscot, Mathee, Hermann

-Olimp kino, 01.04.1924., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-56

Naslov:
Barabas

Vrijeme nastanka:
1919-1919 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
BARABAS

U glavnim ulogama: Biscot, Herman, Mathe, Michel, Charpentier, Violette Jyll, Gaby

Jedne ljetne večeri god. 1814. uputio se mladi pariški advokat Jaques Varese s prijateljom Raoulom de Nerac, žurnalistom na kolodvor Montparnase, da dočekaju advokatu sestru Francoisu petnaestogodišnju djevojku, koja je dolazila iz Bretanje da nastavi nauke.

Kad su dočekali djevojku i otpratili je kući, pođoše u Passy na soareju lijepoj gospođi Lauri d' Herigny, kojoj je američki milijarder Levis Mortimer poklonio krasnu vilu, a večeras se slavi uselenje.

Bila je ponoć, kad su Raoul i Jaques stigli. Svi su uzvanici bili na otkupu i samo su čekali Levisa Mortimera, koji je očito zakasnio.

Pariški bankar i Mortimerov poslovni drug, Rudolf Strelitz, bio je vrlo uzrujan što Mortimera još uvijek nema, a od kuće je javljeno, da je već odavno otišao pa bi već morao biti u Passyu.

Međutim se Mortimeru ovo desilo: Put kojim je njegov auto jurio, bio je nerasvijetljen; nasred puta stajao je neki čovjek i mahao da auto stane. Kad je auto stao siđoše šofer i Levis, da vide, što se je dogodilo. U taj se čas utrnu svjetiljke na automobilu, neznanac se obori na šofera i obori ga, dočim se najednoć pojave još dvojica, koja se bace na Levisa, začepi mu usta i svežu ga. Iza automobila stajao je slučajno Jaques Rougier, čovjek od neko 50 godina i promatrao taj događaj.

Mortimer bi bio stradao, da najednoć ne naiđu kućarci, supruzi Biscotin, kojih se zlikovci uplaše i pobjegnu. Iz zahvalnosti povede iz Mortimier u Passy, gdje su ih srdačno primili.

Cijelo je društvo bilo sjajno raspoloženo, jedino Rudolfu Strelitzu, kao da nisu bili simpatični Mortimerovi spasitelji.

U znak zahvalnosti ispunio je Mortimer davnu želju supruga Biscotin i obećao im u Parizu otvoriti mljekarnu.

Miljenica vječnog žida

Minulo je pet godina. Rat je izmijenio čitav svijet. Varese vratio se sretno iz rata urešen krstom za hrabrost, a njegova je sestra Francoisa, zaručnica Raoula de Neraca.

Jedne večeri, baš kao na početku ove pripovijetke, sastadoše se opet Jaques i Raoul kod gospođe d'Herigny, koja večeras, prvi put iza rata, prima goste. U veselom razgovoru kazaše joj, da su ju nazvali ljubovcom vječnog žida. Gospođa d'Herigny je neprekidno mislila na Levisa Mortimera, kog nije već pet godina vidjela, ali je od njega dobivala svaki mjesec pismo uvijek iz drugog kraja svijeta. Kad je bio govor o Mortimeru, primjeti Strelitz, da je vječni žid bio siromašan, dočim Mortimer šalje svaki mjesec ček na vrlo visoku svotu. Laura d'Herigny počme sumnjati, nije li možda Strelitz uzrok Mortimerove odsutnosti.

Tog jutra pušten je iz kaznionice Jaques Rougier, koji je onomadne pristupio napadaju na Mortimera, i pošao u Pariz. Došavši u hotel, ali ga vratar nije htio pustiti dok nije podvrnuo rukav i pokaže mu tetovirana slova B.R.A.S. 21, našto ga odmah povede u sbou broj 21. U toj sobi nađe kovčeg pun banknota i pisama, adresiranih na gospodina d'Albana, a svakom je pismu priležao tipkani odgovor, potpisan po J. d'Albane. To su pisma, koja mu je njegova porodica pisala u Ameriku, jer je tako svojim kazao, da ne saznadu, da je on u kaznionici. Odgovore slao je Rougierovoj porodici Strelitz i potpisivao ih sa Jaques d'Albane, kako se Rougier zapravo i zvao. Ovaj je imao kod kuće kćerku i unuku, koje nada sve voli i nastoji, da pred

njima zataji svoju sudbinu.

Iz listova, što ih je u kovčegu našao, saznao je, da mu je zet, kapetan Dellpierre, junački pao. Obuze ga čuvstvo ponosa i stida, te odluči, da sa Strelitzom prekine. Sav skršen otpuče u St. Leonhard, svojoj porodici, gdje ga kći i unuka srdačno prime. Pripovjedao im je o svom tobožnjem boravku u Americi.

U to ga pozove Strelitz u Paris. On pođe s čvrstom odlukom, da s tim čovjekom prekine veze. Strelitz ga treba, jer njegovom pomoću kani odmamiti gospođu d'Herigny na dalek put, odakle se više neće vratiti, o čemu on ne htjede ni čuti. Snužden i umoran bludi Parisom i sjedne na klupu, kad uz njega sjedoše još dvojica. Najednoć osjeti u ruci ubod i opazi, da mu je jedan od neznanaca uštrcao omamljujuće sredstvo, našto htjede otići, ali brzo počme teturati. Ona dvojica uhvate ga ispod ruke i odvedu.

Laura d'Herigny leži u svojoj sobi mrtva pred krevetom, a upravitelj vile bježio je iz te sobe kroz prozor na ulicu. U to donesoše ona dvojica omamljenoga Rougiera i smjestiše ga na Laurin krevet i obavjестиše policiju, da se u kući gospođe d'Herigny zbio zločin. Kad je policija stigla, optuži Rougiera zbog umorstva. Zaludu njegovo uvjeravanje da je nevin, jer mu to ne vjeruju. Rougier bude osuđen na smrt.

Rougier se spremao na smrt. Zadnjih je dana čitao neku knjigu, u kojoj je podcrtavao pojedina slova, pa je tu knjigu poklonio svom branitelju Vareseu, koji je u ostalom bio uvjeren, da je njegov branjenik nevin. Smrtna je osuda izvršena.

Branitelj je listao knjigu, koju mu je poklonio Rougier, te je sastavljajući podcrtana slova, pročitao slijedeće: "Ja sam nesretnik, kog je ubojica s pravog puta odvrnuo. Dao sam se pod krivim imenom odsuditi, samo da moja porodica ne sazna za moju prošlost. Želim, da se pravi krivci raskrinkaju. U ponoći 13. septembra, neka moj branitelj pođe u ulicu St. Louis br. 120. Ustavi li ga tko, neka reče lozinku Barrabas, koja će mu put otvoriti. Neka reče, da je došao po moju baštinu, ali..." dalje nije dospio podcrtavati.

Verese se sjeti, da je danas 13. septembra, a već su dva sata po ponoći, pa odma pođe u označenu ulicu. Kad je kazao lozinku, bude pušten i pođe nekim hodnikom u jednu sobu, gdje je našao više ljudi, među kojima je bio i Strelitz. Reče mu, da je došao po baštinu svog klijenta Rougiera. Za čas bude svezan, a glavu mu omotaju crnim velom. Onesvještenoga Jaquesa donesu u blizinu njegova stana, gdje su naišli ukućani, unesli ga u stan i dozvali liječnika dra. Luciusa koji se je trudio oko njega.

Francoisa i Raoul pošli su na telefonski poziv u Vareses, u vilu Glyciniu, jer im je rečeno, da je tamo Jaquesa zadesila neka nezgoda. Kad su stigli na označeno mjesto, budu oboje svezani i zatvoreni. Njihov zatvor nije dugo trajao, jer im je uspelo iz podruma, gdje su bili zatvoreni, uteći.

- Metropol kino, 04.11.1923.

Žigosan

Kad se je Varese osvijestio, osjeti na ruci bol i podvrnuv rukav, opaz, da su mu na ruci žigosana slova B.R.A.S, što znači Barrabas. Nije mogao shvatiti, kako je do toga došao. Donjeli su mu pismo, u kojem mu se javlja, da je njegova sestra Francoisa uzeta za taoca, kao sigurnost, da neće ništa odati, a bude li šutio, neće se sestri ništa dogoditi. Pismo je bilo potpisano sa Barrabas. Htio je odmah telefonirati policiji, ali ga u tom spriječi prisutna bolničarka koja ga je njegovala. Međutim dođoše Raoul i Francoisa, te su Jaquesu pričali, što se dogodilo.

U razgovoru sa Vareseom pripovjedao mu je Strelitz, da je njegova oca dobro poznao, ali mu Varese to ne vjeruje, veleć, da je njegov otac već 20 godina mrtav. Strelitz mu je kazao, da su mu oca zvali Jaques Rougier. Nije istina, reče Jaques Varese. Moj je otac poginuo povodom brodoloma lađe Guyene, koja je ostavila Marseille 15. januara 1899. Vaš otac nije bio na toj lađi odvrati Strelitz i pruži mu listnicu pokojnog oca kao i njegovu putnu kartu, te fotografiju Jaquesovu i Francoisinu u dokaz, da se je njegov otac doista zvao Rougier.

Raoul odluči stvar izviditi i pođe u društvu sa svojim znancom Longierom, bivšim ratnim drugom, u Marseille, da ondje provjeri je li Strelitz istinu govorio.

Jaques Varese sav je satrven od pomisli, da je sin čovjeka, koji je svršio pod gilotinom.

Najavili su mu, da neka dama, imenom Noela Maupie, želi s njime govoriti.

Kad je unišla, upozna u njoj svoju nekadanju bolničarku, koja je došla da mu neke stvari objasni. Pričala mu je, kako je Strelitz njenog oca upropastio, okrivivši ga zbog nekog pronevjerjenja, a nju prisilio, da mu bude oruđe u njegovim zločinačkim pothvatima. Namjestio ju kao bolničarku na klinici dra Luciusa, svog ortaka, onog istog liječnika, koji je svojedobno i Jaquesa liječio. Upozorila je Jaquesa, da se čuva Strelitza jer da je to opasan čovjek. Po savjetu Jaquesovom ostala je i dalje na klinici dra Luciusa, čekajući na njegove upute.

U isto doba u St. Leonhardu opazila je Simona Delphiere u ilustrovanim novinama sliku gilotiniranog Rougiera, i na svoj užas prepozna u njemu svoga oca. Kad je saznala, da ga je branio advokat Varese, pođe prvim vozom u Paris, da ga potraži.

- 06.11.1923.

Osuđenikova kći

Simona je sa kćerkom posjetila Jaquesa Varese i kazala mu, da je gilotinirani Rogier, sudeći po slici u ilustrovanim novinama, istovjetan sa njezinim ocem Jaquesom d'Albane, koji joj se već davna nije javio, prem je to dozele redovito činio. Jaques joj odgovori, da se njegov gilotinirani klijent zvao Rougier, a nipošto d'Albane. Da sazna istinu, pođe Simona ka Strelitzu zastupniku Mortimerovom. Strelitz joj reče, da se njezin otac doista često nazivao Jaques Rougier, i da je ubio i orobio neku bogatu gospođu, zbog čega je 13. septembra gilotiniran. Simona je pala u nesvjest, a Strelitz ju dade odvesti na kliniku dra. Luciusa, saopćiv mu, da je duševno bolesna. Kad je Varese to saznao, poruči bolničarki Noeli, da bdije nad Simonom, a on će joj omogućiti, da sa tobožnjom bolesnicom umakne. Kad je stigao automobil, što ga je poslao Varese, i kad je Noela sa Simonom htjela iz klinike izaći, dođe dr. Lucius da obiđe bolesnicu, ali ga Noela udari težkim satom, da se je onesvjestio, a one pobjegoše automobilom.

Kad su Raoul i Varese stigli u Marseille, saznali su u lučkom uredu, da se je Vareseov otac 15. septembra 1899. doista ukrcao na parobrod Guyenne koji je potonuo, pa da je prigodom brodoloma sigurno nastradao. Uputiše ih na bivšeg agenta parobrodarskog društva, nekog Bernarda u Nizzi, koji da će im dati točne upute. I Strelitz je došao za njima u lučki ured i tražio potvrdu, da se je Vareseov otac nalazio kritičnog dana na Guyanni.

Da preteče Varese i Raoula, pođe Strelitz aeroplanom u Nizzu i nađe starog Bernarda, koji mu potvrdi, da je stari Varese doista postradao na Guyanni te mu prije odlaska predao sat i lanac, da to preda njegovom sinu. Strelitz htjede uzeti taj sat i lanac, da ga tobože preda sinu, ali stari ne da, veleći, da će ga uručiti samo Jaquesu Vareseu. U to pogleda Strelitz kroz prozor i vidi, kako se spušta aeroplan sa Raoulom i Longierom. Da izmakne tom neugodnom susretu, namami Bernarda u svoj aeroplan, da mu tobože pokaže mehanizam, pa kad je stari ušao, digne se aeroplan sa Bernardom u času, kad su se Raoul i njegov drug spuštali.

Strelitz iskrca Bernadaj na nekoj pećini, a tu ga preuzme vratar Rikardo, koji je ubio Lauru d'Herigny i zatvori ga u podrum.

- 11.11.1923.

4.

Bernarda prisile, da je kući javio, kako mu je dobro, i da se tek sutra vraća, pa da nikome ništa ne kazuju o njegovom letu. Kad se je Bernard malo smirio, ogledavo je podrum u koji su ga zatvorili i opazio na stijeni slijedeći napis: Ja sam ovdje zatvoren. Ako umrem, ostavljam moj imetak gđi Lauri d'Herigny, odvjetniku Vareseu, novinaru Raoulu de Neracu i supruzima Biscotin. 4. Jul 1914. Levis Mortimer iz New Yorka. Jedva je Bernard tu čudnu oporuku pročitao, odvedoše ga Strelitzu, koji mu ponudi 20.000 franaka, ako će reći Vareseu da je njegov otac još prije odlaska ostavio brod Guyannu i da je samo pomutnjom upisan u listu putnika. U protivnom ga slučajan čeka smrt. Bernard uplašen pristane, na što ga Strelitz u aeroplanu odvede kući, gdje ga dočekaju Raoul i Varese, kojima Bernard reče sve ono, na što ga je Strelitz prisilio. Longieru uspije da se dočepa sata i lanca pokojnoga Varese, tog nepobitnog dokazala, da je pokojnik doista na Guyanni nastradao.

Raoul i Varese su veseli, što su se domogli važnog dokazala o smrti staroga Varese, pa da saznaju potankosti, upute se Varese i Biscotin u stan Bernarda, a on im ispriča sve što je znao, kao i onapisu, što ga je

otkrio u zatvoru, sa oporukom Mortimerovom, te obeća, da će to na sudu posvjedočiti.

Strelitz se međutim uvuče u hotel, u kom je bila Francoisa i njezin zaručnik Raoul, te ju sa svojim drugovima otme a kad joj je Raoul htio pomoći, udari ga jedan od zlikovaca takovom snagom, da se je odmah onesvjestio. Tako je Francoisa opet dospjela u pandže Strelitzove.

Kad se je Varese u automobilu vraćao kući, dobacio mu netko pisamce, u kojem je stajalo slijedeće: Vi ste se domogli dra Luciusa, za to smo mi oteli vašu sestru Francoisu, koja će nam biti taoc. B.R.A.S.

- 13.11.1924.

5. Miljarderova oporuka

Neznanca, koji im je tu poruku donio, pograbe Raoul i Jaques u nakani da ga predvedu sudu, ali ga odmah pustiše kad im reče da su sad Francoisini dani odbrojeni.

Kad nisu mogli stvar prijaviti oblasti a da ne ugroze život Francoisin, odluče prijaviti prokuratoru, da je Strelitzova družba prije pet godina ubila Amerikanca Levisa Mortimera. Kad se je Raoul spremao da napiše prijavu, opazi u novinamaoticu, da je Mortimer dan prije na jahti L'Esterel stigao u Cannes.

Oni pođu smjesta tamo, a Longieru uspije, da se kao mornar ušulja na jahtu i sakrije u čamac za spasavanje. Vidio je kako se Strelitz i Lucius oprastaju s nekim čovjekom s modrim naočalima, koji je bio nalik Mortimeru. Strelitz je naime našao čovjeka, koji je naličio Mortimeru i htio na taj način pobuditi uvjerenje, da je Mortimer na životu. Lažni Mortimer otkrio je sakrivenog Longiera, te ga dao baciti u more. Na njegovu sreću priskočio mu je u pomoć hidroplan, u kome su bili njegovi prijatelji, inače bi se bio utopio.

Raoul se dade hidroplanom na istraživanje alpskih bregova, ne bi li otkrio mjesto, kuda je Strelitz bio zatočio Bernarda i gdje je sada Francoisa što mu je konačno uspjelo, ali nije mogao naći ulaz u tvrđavu.

Kad je Strelitz vidio da mu prijateti pogibelj, odlučio je, da će u skrajnjoj nuždi dići tvrđavu u zrak. Francoisin čuvar, odvratna pojava, ponudi Francoisi, da će ju spasiti, ali za nagradu traži nju samu, na što Francoisa prividno pristane. Čuvar ju doista izvede iz tvrđave, ali kad su došli do nekog ponora, čuvar ga je premostio daskom i pozvao Francoisu, da prva pređe na drugu stranu. Kad je sretno prešla preko, baci dasku u ponor a čuvar ostade kratkih rukava, sikćuć od bijesa. Francoisia je bila slobodna. Dok se je Francoisa odmarala, dovezoše se do tvrđave Raoul, Biscotin, Jaques i Longier, a odmah iza njih Noela Maupie sa policijom.

Odlučili su oprezno postupati, da ne ugroze Francoisin život. Bivši čuvar Francoisin, bijesan što mu je ova umakla, zapali u podrumu tvrđe dinamit, a cijela tvrđava odleti u zrak, pokopav u svojim razvalinama Strelitza, dra. Luciusa i čuvara. Kad su Varese i prijatelji čuli i vidili tu eksploziju, bili su uvjereni, da je i Francoisa nastradala, pa tko bi opisao njihovu radost, kad su ju za čas živu i zdravu sastali.

Sve ovo zbilo se 20. septembra, sedam dana nakon smaknuća Jaquesa Rougiera.

Pravdi je bilo udovoljeno. Pod razvalinama tvrđave našli su lješinu Mortimerovu i sanduk pun vrijednosnih papira. Simona Delpiere ne može se utješiti, prem nitko ne će saznati da su J. Rougier i J. d'Albane bili jedna te ista osoba. Daskora se slavila svadba Raoula i Franocise, a ne će dugo potrajati, pa će se Raoul i Noela Maupie u njih ugledati.

- 18.11.1923., vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-365

Naslov:
Ginetta

Vrijeme nastanka:
1921-1921 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
GINETTA
(SIROČE)

Osobe: Kapetan grof de Roalmont – Hermann; Njegov posilni – Biscot; Sakounin – Michel; Don Esteban – Mathe; Grofica Nadežda – Grey Jane; Dolores – Blanche Montell; Phrasie – Rolette; Ginette – Sandra Milovanov
Pet velikih epoha

Predigra

Godine 1903. upoznala je grofica Nadežda kapetana de Realmonta. Ona je postala vrlo odana tom mladom časniku, koji ju je ljubio od prvoga časa. Sakounin, fanatički nihilista, koji je silno uplvisao na Nadeždu, i znao taj svoj upliv iskoristiti za se povoljno, vrlo se zabrinuo nad tim poznanstvom, koje bi moglo Nadeždu osloboditi njegovog upliva.

Jedne je noći sasvim slučajno opazio grof de Roalmont nekog čovjeka, kako potajice izlazi iz Nadeždine vile. Bio je to neki nihilist, proganjan od policije, kojemu je Nadežda na zahtjev Sakouninov morala dati na nekoliko sati skrovište u svojoj kući. Roalmont je zahtijevao razjašnjenje, no Nadežda je šutjela, jer se je Sakounin zaprietio, da će ubiti kapetana ako mu ona oda bjegunčevo ime. Roalmont je mislio da ga Nadežda vara, pa je kvitirao i otputova bez oprostaja.

Epoha I

Prošlo je 18 godina. Biscot, bivši kapetanov posilni, sada je vlasnik jedne male kavane u Bistri. Biscot je počinio glupost oženivši neku lijepu no lakomislenu Španjolku, koja je za čitavih 20 godina mlađa od njega. Dolores, Biscotova žena, vara svoga muža s nekim pustolovom Don Estebanom, koji neće, da s njom pobjegne. Kada ju je jednoga dana Biscot ulovio, kako hoće s njegovim ušteđenim novcem da pobjegne, počeo ju je gušiti, dok nije onesviještena pala na zemlju. Mислеći da ju je umorio, utekne Biscot u Alžir. Tu nađe groficu Nadeždu. Grofica Nadežda, kojoj je Sakounin upropastio čitav imetak, živi sada sa svojom kćerkom Ginettom u vrlo bijednom stanju. Neka zlokobna bolest privezala ju je mjesecima uz krevet. Svi su je već liječnici napustili. U svojim zadnjim časovima povjeri Biscotu, da je Ginetta kćerka grofa de Realmonta. Dobri Biscot joj obeća da će se brinuti za Ginettu i svim silama nastojati, da pronađe svog bivšeg kapetana, te mu preda njegovu kćerku Ginettu.

Grof de Roalmont stanuje u prekrasnoj vili u Nizzi. Živi vrlo povučeno. Premda su protekle mnoge godine, ipak on misli često na Nadeždu. Sakounin, koji je prokartao u Montekarl u nihilističke stranke povjereni mu novac, smišlja neku lopovštinu, koja bi ga mogla izvući iz ove opasne situacije. On zna, da Nadežda živi u Alžiru, a zna i to da je Ginetta Roalmontova kćerka ... da Roalmont posjeduje veliki imetak također mu je poznato. Zaključio je da iz toga izvuče korist te odmah otputuje u Alžir. U Nadeždinom stanu nađe Sakounin Ginettu i Biscota i dozna, da je Nadežda umrla prije dva dana. Ponudi se Ginetti da ju odvede njezinome ocu. Mjesto odgovora pokaže mu Biscot vrata. Duskora će Biscot uvidjeti, da mu neće biti tako lako izvršiti misiju koju je preuzeo, naime odvesti Ginettu njezinom ocu.

-Olimp kino 28.12.1923.

Epoha III

Prije no što je "Stara Štuka" ušao u sobu, sakrio se je Biscot iza vratiju. Od jednom se baci na lopova, istrgne mu iz ruke samokres i prisili ga, da u Ginettinom prisuću prizna, da je Sakouninov ortak.

"Ginetto, pođite samnom" reče Biscot, "a ti Phrasie, ostani predbježno ovdje. Sutra u 7 sati u jutro, doći ću po tebe. Ako u 7 sati u jutro ne dođem, ovdje ti je moja adresa".

Biscot se udalji s Ginettom. No dok se je Phrasie čudila lijepoj posjetnici, koju joj je Biscot dao, zabilježi neprimjetno "Stara Štuka" Biscotovu adresu. U isto vrijeme letio je Esteban na eroplanu nad Marseillom, te čim se je spustio, uputi se "Staroj Štuki". Ginetti predstoje nove opasnosti.

"Ptica je izletila!" pozdravi "Stara Štuka" Estebana, kad je došao. "Ginetta je ove noći pobjegla" nadoda starac, "i ja ju nisam mogao spriječiti, jer bi me Biscot ubio. U ostalom on će doći za nekoliko časaka po Phrasie. Njegovu sam adresu opreznosti radi zabilježio".

Esteban je prikriivao svoj gnjev; sada se više ne smije gubiti vremena, već se mora brzo raditi. On ode po pojačanje.

U 7 sati dođe Biscot po Phrasie. Kada se je vraćao kući, uhapsu ga dva Estebanova ortaka, koji su se izdavali za tajne detektive. No na svu sreću imao je posla s dva dobroćudna čovjeka, koji ga najprije pozvaše u gostionu na vrč piva. I kada su detektivi zaspali, ili se barem pričinjali da spavaju, oprostio se Biscot od njih na francuski način. Sad je Biscot slobodan, ali kuda da ide? U svoj stan ne može, jer je sigurno zaposjednut po policiji, pomišljaše Biscot. Napokon savlada svoj strah i ode kući. No Ginette je nestalo! Nema ni Phrasie! Biscot očajava.

Phrasie nije htjela ni jednoga dana ostati u Marseillu, nakon teških razočaranja, koje je doživjela (jer Biscot, u koga se ona zaljubila, je ubojica). Sat prije nego što je došao Biscot, otputovala je sa Ginettom u svoje rodno selo, St. Laurent. Ginettu su dočekali vrlo prijazno u St. Laurentu. Ona ondje upozna mladoga Pierra Merala. Pierre poznaje grofa de Realmonta i zna za njegovu adresu u Nizzi. On odmah i piše grofu, no Sakounin uhvati pismo. Dan kasnije dopadne Ginetta, prilikom automobilske nesreće teških ozljeda.

Međutim je i Biscot doznao adresu grofa de Realmonta. I kad ga je htio posjetiti, dozna na svoje veliko začuđenje, da je grof otputovao prije jednog sata na svojoj jahti u Alžir u pratnji Sakounina i Dolores, koju je zakonski priznao za svoju kćerku.

Noću, na debelom moru. Nitko više ne bijaše na palubi, osim Realmonta i Sakounina, koji su se razgovarali. Realmont se nasloni na ogradu palube. Odjednom navali Sakounin na nj i baci ga u more ...

-Olimp kino 04.01.1924., vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

